

ner, hvem der paa Forhaand gives Lejlighed til at komme med deres Indstilling.

Der er altsaa her Tale om Bestemmelser, om hvilke vi have den Tro, at de tilsammen, naar de føres ud i Livet, ville bidrage til at højne vort Smørs Renommé, hvis det, hvad der er stærk, maaske ogsaa begrundet Mening om, ikke i Øjeblikket er saa godt som tidligere. Jeg tror, vi blive nødte til at gaa den Vej, hvis Lurmærket ogsaa i Fremtiden skal opretholdes som Kvalitetsmærke. Det er væsentligt paa dette Punkt, at Udvalget har delt sig, og jeg vil henstille til dette Tings Medlemmer her at følge Mindretallet. Hele Udvalget har tidligere været enigt derom, og jeg tror, som sagt, at det er den eneste fornuftige Vej, navnlig naar man ser hen til, at alle de Udtalelser, der ere mig bekendte — det er muligt, der er andre —, som ere komne fra de Organisationer paa Øerne, der have været samlede og have vedtaget Resolutioner, gaa ud paa at ønske tvungen Deltagelse i Smørbedømmelserne. Jeg kender ganske vist et enkelt Tilfælde fra Jylland, hvor man har sluttet sig til Flertallets Opfattelse. Men jeg gentager, at naar man læser den Artikel, der findes i Mælkeritidende, faar man sine stærke Tvivl om, at den Indstilling, som forudsættes at skulle komme, vil komme, og at den, hvis den overhovedet kommer, vil være tilfredsstillende for den højtærede Landbrugsminister. Vi have ganske vist ogsaa i vort Forslag talt om Mejeribrugets Fællesorganisation, som Flertallet henholder sig til, men jeg er ikke sikker paa, at det egentlig er den rette Autoritet. Efter hvad der foreligger i Mælkeritidende, er det en Organisation, der er dannet uden Rod i de paagældende Organisationer. I alt Fald for nogles Vedkommende faar man det bestemte Indtryk, at man uden at have Tilslutning fra Organisationerne er gaaet sammen og har dannet en Forening, som end ikke er fuldt færdig, da man giver sit Tilsagn. Jeg synes, dette er mærkeligt, og jeg kan i og for sig heller ikke se, at der ikke indenfor denne Organisation er Elementer, der egentlig ikke have hjemme der. Der er i alt Fald en Forening, som jeg mener udmærket kunde være holdt udenfor, da den ikke har hjemme der. Det er Lurmærkeforeningen; den er nu opsagt til 1. April, og jeg ved ikke, hvorfor den egentlig skal være medbestemmende der. Jeg tror, det er Mejeribestyrerne og Mejeriforeningerne, der nærmest ere kaldede til at tage Afære, og derfor er det ogsaa dem, vi have

taget Sigte paa i vort Ændringsforslag, naar Talen er om Indfyldelse paa Bedømmelsen og derved ogsaa om Indfyldelse paa, hvorvidt Lurmærket skal kunne fratages Mejerierne. I øvrigt ønske vi, ligesom Flertallet, at der i Forvejen skal aabnes Organisationerne Adgang til at komme med deres Indstillinger, men paa en saadan Maade, at det selvfølgelig staar Ministeren frit at forhandle om dem og ændre i dem, og ikke saaledes, som efter Flertallets Forslag, at Ministeren har at sige Ja og Amen til, hvad Organisationerne komme med, uden selv at kunne foretage Rettelser. Jeg tror ikke, at det er den rette Vej, og jeg har, som sagt, mine Tvivl med Hensyn til, at den ene Organisation kan forpligte den anden. Jeg har mine Tvivl med Hensyn til at lovgive paa den Maade, at det hele egentlig bliver lagt udenfor Loven, og Ansvar et ikke lægges paa den paagældende Minister, men forflygtiges, saa at i Stedet for, at Ministeren har Ansvar et overfor Rigsdagen for Lovens Gennemførelse, flyttes Ansvar et fra hans Skuldre ud paa Organisationerne. Jeg tror ikke, at man her i Tinget tidligere har lovgivet paa den Maade.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale ærede Medlemmer at stemme for Mindretallets Ændringsforslag Nr. 17, som man fra alle Sider vil sige er Lovforslagets Kærne, og som, hvis det gennemføres, efter vor Mening sikkert vil bidrage til igen at højne det danske Smørs Renommé. Hvis det ikke kan gennemføres, vilde jeg være stemt for at lade hele dette Punkt gaa ud af Loven, lade Lurmærket gaa over til privat Administration igen og lade Organisationerne faa fuld Indfyldelse paa, hvordan de ville ordne hele dette Forhold. Det er muligt, at man fra Organisationernes Side ser saadan paa det, at naar det først kommer ind under Lovgivningsmagten, vil det paa mange Omraader være besværligt at faa ændret deri igen. Det vil i alt Fald være længere, end hvis Organisationerne paa egen Haand ere i Stand til at ændre i disse Forhold, og det er egentlig det, der taler for, at Organisationerne selv skulle raade her.

Vi have ogsaa i vort Ændringsforslag — glemte jeg at sige før — aabnet en Udvej til, at der, naar der kommer Indstilling fra Organisationerne, kan ske Undersøgelse paa det paagældende Mejeri for om muligt at konstatere Aarsagen til de fundne Smørfejl. Dette betragte vi som en Selvfølge. Og paa Spørgsmaalet om Retten til Fratagelse af Lurmærket